

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului declarat de Consiliul Superior al Magistraturii,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Avasiloeaie împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Procuratura Generală cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-796/23)

NR. PIGD (2-21190646-01-3ra-03082023)

Instanța de fond a aplicat dispozițiile generale ale Codului administrativ, fără a ține cont de normele derogatorii prevăzute de legislația specială aplicabilă, precum Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 și Legea nr. 544 din 20 iulie 1995.

Instanța de fond a omis să aprecieze în mod adecvat motivarea detaliată a hotărârilor CSM, inclusiv justificarea temeiurilor de fapt și de drept care au stat la baza măsurilor adoptate.

Decizia instanței de fond nu a evaluat caracterul justificat al ședinței închise desfășurate de CSM, ignorând prevederile legale și standardele internaționale privind confidențialitatea în astfel de cazuri.

Curtea de Apel Chișinău, jud., A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

20 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 decembrie 2021, Tatiana Avasiloaie a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

2. În motivarea acțiunii reclamanta, a indicat că, la ședința secretă, netransparentă și în lipsa Tatiane Avasiloaie a fost emisă ilegal hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 prin care s-a decis referitor la eliberarea acordului pentru perchiziționarea judecătorului, Tatiana Avasiloaie, pentru infracțiunea prevăzută de art. 330² alin. (2) Cod penal. Or, conform art. 21 alin. (1)-(3) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

3. Reclamanta consideră că, hotărârea contestată contravine principiului constituțional din art. 116 al Constituției, care prevede că judecătorii instanțelor judecătorești sânt independenți, imparțiali și inamovibili, conform legii.

4. Mai mult ca atât, a fost încălcat art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului care prevede că judecătorii au dreptul să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova.

5. Totodată, a indicat reclamanta că, este încălcat art. 9 din Legea cu privire la statutul judecătorului care prevede expres că, personalitatea judecătorului este inviolabilă. Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale. (4) Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de

Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. (41) Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin. (4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului. (5) Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.

6. Astfel, a susținut reclamanta că, hotărârea emisă este ilegală deoarece mai contravine art. 32 alin. (2) și art. 94 din Codul administrativ și art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede că la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.

7. Consideră reclamanta că, de către Consiliul Superior al Magistraturii a fost utilizat în mod arbitrar dreptul discreționar, contrar prevederilor art. 16, art. 137 și art. 225 alin. (1) Codul administrativ, care prevăd că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrar.

8. Mai mult ca atât, Consiliul Superior al Magistraturii, a acționat contrar prevederilor art. 22, art. 85 și art. 87 din Codul administrativ, care în esență obligă autoritatea publică să efectueze un control efectiv și complet asupra faptelor invocate în sesizare de către procurorul general interimar, dar nu să se limiteze la reiterarea celor expuse în actul de sesizare, și invocarea unor texte legale declarate neconstituționale. Or, art. 22 Codul administrativ, indică că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

9. În aceeași ordine de idei, a menționat reclamanta că, pct. 55 - 56 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 27.06.2017 stipulează că, sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că Consiliul Superior al Magistraturii are o dublă calitate: administrativă și jurisdicțională.

10. De regulă, această autoritate desfășoară o activitate de natură administrativă, iar atunci când acționează în calitate de instanță disciplinară, ea realizează o activitate jurisdicțională (HCC nr.9 din 18 iunie 2012, §32). 56.

11. Așadar, Curtea menționează că, prin natura sa juridică, prin modul de constituire, organizare și realizare a competențelor legale, Consiliul Superior al Magistraturii are rolul de a asigura: autoadministrarea judecătorească, organizarea și funcționarea sistemului judecătoresc, precum și de a garanta independența autorității judecătorești. Totodată, în pct. 62 din hotărârea menționată este indicat că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că încuviințarea Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile [pornirii urmăririi penale], reținerii, aducerii silite, arestării, percheziționării judecătorului constituie o anumită garanție, care diminuează riscul abuzurilor, acțiunilor arbitrare, precum și al acuzațiilor false împotriva judecătorului de către persoane interesate (HCC nr.22 din 5 septembrie 2013, §107).

12. În același sens, pct. 76 din Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 27.06.2017, Curtea menționează că în situația în care Consiliului Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.

13. Astfel, a susținut reclamanta că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii constituie o ingerință în drepturile judecătorului, în special în garanția inviolabilității acestuia. Iar prin urmare, hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul pentru pornirea urmăririi și efectuarea acțiunilor și aplicare a măsurilor de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului trebuie să fie proporționale, egale și motivate.

14. Mai mult ca atât, și art. 31 din Codul administrativ, prevede că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Iar art. 118 alin. (1)-(3) Cod administrativ, stabilește că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

15. În aceeași ordine de idei, a indicat reclamanta că, Consiliul Superior al Magistraturii în calitate de autoritate publică competentă prin acțiunile sale în cadrul procedurii administrative a încălcat prevederile art. 32 din Codul administrativ. Or,

procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

16. Astfel, a reținut reclamanta că, încălcarea normelor de procedură administrativă a generat încălcarea unuia din cele mai elementare garanții procedurale, dreptul de a fi ascultat asupra faptelor care au fost invocate de Procurorul general interimar în sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii. Or, conform art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțe relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

17. În acest context, consideră reclamanta că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să acționeze și în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) și 92 din Codul administrativ, care prevăd că, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Autoritatea publică a decis conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților. Însă, Consiliul Superior al Magistraturii nu a stabilit din oficiu toate aspectele de fapt ale cazului, dar a preluat acele afirmații ale Procurorului general interimar, din care considerent, în substanță a emis un act administrativ individual defavorabil ilegal.

18. Mai mult ca atât, emiterea acordului de către Consiliul Superior al Magistraturii conform art. 19 alin. (4) - (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995 trebuie să fie rezultatul unei ample analize, cu punerea în balanță a oricărui argument și cu participarea obligatorie a persoanelor implicate, în caz contrar, independența judecătorului, inviolabilitatea acestuia și separația puterilor în stat rămân la nivelul de drepturi teoretice și iluzorii.

19. Astfel, a comunicat reclamanta că, la caz, ingerința în dreptul la inviolabilitate a Tatiane Avasiloaie, în calitate de judecător a fost efectuată și cu încălcarea principiului securității juridice. Or, conform art. 30 alin. (2) din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

20. În aceeași ordine de idei, a susținut reclamanta că, încălcările menționate probează caracterul incert al actului administrativ individual defavorabil. Iar conform art. 119 alin. (1) din Codul administrativ conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert, trebuie să denote raționamentul actului administrativ individual emis, încât dispozitivul să fie rezultatul unui raționament juridic consecutiv, proporțional și previzibil. Or, emiterea hotărârii de către Consiliu Superior al Magistraturii este o răzbunare în privința Tatianei Avasiloaie, pentru denunțarea ilegalităților, faptelor și actelor conexe de corupție a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii la Adunarea Generală extraordinară a Judecătorilor din septembrie 2019.

21. Totodată, a indicat reclamanta că, conform art. 29 alin. (1) — (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

22. Astfel, consideră că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 09 noiembrie 2021 nu conține motivarea scopului, caracterului potrivit, necesar și rezonabil al acordului. Or, fiecare măsură autorizată de Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să fie motivată din punct de vedere a proporționalității. Însă, Consiliul Superior al Magistraturii a decis fără o motivare a necesității, intervenirii în inviolabilitatea judecătorului prin eliberarea acordului referitor la percheziție.

23. În concluzie, reclamanta a susținut că hotărârea emisă de Consiliul Superior al Magistraturii reprezintă un act ilegal și arbitrar, fiind o reacție la participarea acesteia în cadrul Adunării Generale a Judecătorilor din 2019. Din aceste considerente membrii CSM, în special, Mustață Dorel și Nina Cernat urmau să se abțină de la examinarea sesizării Procurorului general interimar, deoarece ei au o părere depreciativă și părtinitoare referitor la subiectul Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor din septembrie 2019.

24. Prin încheierea din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost atras în proces în calitate de persoană terță, Procuratura Generală.

25. Reclamanta Avasiloaie Tatiana a solicitat anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea

acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău”.

26. Fiind investită cu judecarea acțiunii în fond, Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 27 martie 2023 a anulat hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău”.

27. La 31 martie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a depus recurs nemotivat, iar la 22 august 2023 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

28. În motivarea cererii de recurs, a indicat că, hotărârea este ilegală și neîntemeiată din motivul încălcării normelor de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, prin interpretarea și aplicarea în mod eronat a legii, dar și fără a lua în considerare pe deplin toate circumstanțele cauzei.

29. Recurentul a susținut că, consideră concluzia instanței de fond privind vicierea procedurii administrative întrucât nu a fost asigurată participarea și audierea judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău, eronată și care rezultă din interpretarea defectuoasă a normelor de drept pertinente speței, deoarece hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău”, a fost adoptată cu respectarea procedurii legale. Or, sesizările Procurorului General interimar cu privire la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unui judecător, potrivit specificului său, urmează a fi examinate de urgență și prioritar, astfel, omiterea audierii nu poate fi apreciată ca o garanție obstacol.

30. Subsecvent, recurentul reținând prevederile art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ a relatat că nu era necesară înștiințarea și participarea judecătorului vizat în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru ai solicita opinia pe marginea sesizării sau de ai solicita acordul de a fi perchiziționat. Or, în dezbateri a fost pusă sesizarea Procurorului General interimar privind întreprinderea unor măsuri de investigație penale, despre care persoana vizată nu urma să cunoască, până la efectuarea acestora, în scopul de a nu periclita desfășurarea urmăririi penale.

31. Recurentul a susținut că, instanța de fond îndoielnic și vădit nejustificat a indicat asupra nerespectării procedurii administrative de către Consiliul Superior al

Magistraturii, deoarece nu a specificat însă, în ce mod și în legătură cu ce împrejurări concrete Consiliului Superior al Magistraturii ar fi dus în eroare participantul la proces, respectiv nu a dat dovadă de bună-credință, că nu a fost imparțial, transparent și eficient.

32. Prin interpretarea eronată a legii aplicabile, instanța de fond a considerat că la emiterea hotărârii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău”, Consiliului Superior al Magistraturii nu a stabilit din oficiu toate aspectele de fapt ale cazului.

33. Astfel, recurentul a invocat că, Consiliului Superior al Magistraturii a examinat sesizarea Procurorului General interimar privind eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești.

34. În acest sens, recurentul a indicat că contrar celor invocate de instanța de fond în hotărârea contestată, Consiliul Superior al Magistraturii nu este obligat să realizeze o amplă analiză a tuturor circumstanțelor cauzei și a probelor prezentate cu motivarea în hotărâre a fiecărei măsuri în parte, în special având în vedere faptul că, Consiliul Superior al Magistraturii nu are statut de instanță de judecată, nu deține competențe de înfăptuire a justiției și nici nu autorizează efectuarea acțiunilor de urmărire penală. Or, potrivit dispoziției art. 24 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, doar procedura de examinare a demersului procurorului general interimar este pusă în sarcina Consiliului, nu și obligația de a raporta aceste condiții și circumstanțe situației examinate.

35. A susținut că, constatând faptul că prin ordonanța din 19 august 2021 a Procurorului General interimar a fost pornită urmărirea penală împotriva judecătorului Tatiana Avasiloaie în baza art. 330² alin. (2) Cod Penal pe faptul înbogățirii ilicite, și verificând dacă probele prezentate în susținerea sesizării atestă bănuiala rezonabilă de săvârșirea infracțiunii imputate, fără a se expune în privința acestora, precum și fără enumerarea acestora în motivarea hotărârii, limitându-se la examinarea factologică a materialelor prezentate și verificarea respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziționării judecătorului, și la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept relevante speței, a considerat oportună eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală solicitate în scopul oferirii

posibilității organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele complet și obiectiv, fapt posibil doar prin recurgerea la lipsirea temporară a judecătorului de imunitate funcțională.

36. Consideră recurentul că concluzia instanței de fond precum că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 nu este motivată din care considerente constituie un act administrativ individual ilegal, este una eronată, bazată pe interpretarea neîntemeiată a prevederilor art. 23 și art. 24 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 19 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 din Legea cu privire la statutul judecătorului și art. 31, art. 118 din Codul administrativ precum și din omisiunea instanței de judecată de a constata și elucida pe deplin toate circumstanțele cauzei.

37. Recurentul a susținut că, hotărârea instanței de fond a fost adoptată cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, prin interpretarea în mod eronat a legii, inclusiv nu a stabilit circumstanțe importante pentru soluționarea litigiului dedus judecării.

38. Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatelor cererile de recurs, informând despre posibilitatea depunerii referinței la recurs, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f.d. 189). Însă, până în prezent intimata nu și-a valorificat dreptul de a depune referință pe marginea cererilor de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului”.

40. Legea pentru modificarea unor acte normative (aspecte de procedură privind activitatea instanțelor judecătorești) nr. 224 din 31.07.2024 (în vigoare 16.08.2024), art. 13 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 64 din 30.03.2023 (în vigoare 06.04.2023), s-a completat cu alineatul (51) cu următorul cuprins:

„Până la începerea activității Curții Supreme de Justiție în noua componentă, președintele Curții formează completele de judecată. Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

41. Respectiv, ținând cont de modificările operate, prezentul recurs va fi examinat, în completul de 3 judecători, format prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 119 din 28 iunie 2024.

42. Art.244 alin.(1) din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs”

43. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede:

„(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel” .

44. Art. 193 alin. (3) și (3¹) din Codul administrativ stabilește:

„ (3) Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.

(3¹) În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.”

45. Art. 194 alin.(2) din Codul administrativ prevede:

„În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material”.

46. Art. 2 din Codul administrativ prevede că:

„Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod”.

47. Art. 3 din Codul administrativ prevede că:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept”.

48. Art. 5 din Codul administrativ prevede că:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea”.

49. Art. 6 din Codul administrativ prevede că:

„Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică”.

50. Art. 10 din Codul administrativ prevede că:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public”.

51. Art. 11 alin. (1) din Codul administrativ stipulează:

„Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel”.

52. Art. 15 din Codul administrativ prevede că:

„Operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț”.

53. Art.17 din Codul administrativ stipulează:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă”.

54. Art.20 din Codul administrativ stipulează:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod”.

55. Art. 39 din Codul administrativ stipulează:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente”.

56. Art. 139 alin. (3) din Codul administrativ:

„Un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod.”

57. Art. 206 din Codul administrativ prevede:

„ (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

- a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);
- b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);
- c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);
- d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau
- e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

(2) Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau si-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.”

58. Art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ stipulează că;

„Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17”.

59. Dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, stipulează că:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți”.

60. Art. 4 alin. (5) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 prevede că:

„În scopul realizării funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii poate avea și alte competențe în condițiile legii.”

61. Art. 8¹ alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 prevede că:

„Ședințele Consiliului Superior al Magistraturii sînt publice, cu excepția cazurilor în care, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin trei membri, se hotărăște ca ședințele să fie închise în vederea protejării informației ce constituie secret de stat sau a cazului în care, datorită unor împrejurări speciale, caracterul public poate prejudicia interesele justiției sau poate aduce atingere vieții private a persoanelor. Hotărârea motivată cu privire la declararea ședinței închise se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.”

62. Conform art. 15 alin. (1) și alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 prevede că:

„Consiliul Superior al Magistraturii ca organ colegial își exercită atribuțiile în plen. Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.”

63. Conform art. 17 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996:

„Examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședință începe cu raportul Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sau al unui membru al lui, care a studiat în prealabil documentele și materialele prezentate, după care sânt ascultate persoanele invitate la ședință, se cercetează documentele și materialele necesare.”

64. În conformitate cu art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996:

„Propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.”

65. În conformitate cu art. 24 alin. (1), (2) și (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 (în vigoare la momentul apariției situației):

„Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Consiliul Superior al Magistraturii, în urma deliberării, pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.”

66. În conformitate cu art. **art. 19 alin. (4), (4¹), (5) din Legea** nr. 544 din 20 iulie 1995 **cu privire la statutul judecătorului** :

„(4) Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile [Codului de procedură penală](#). În cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale [Codului penal al Republicii Moldova](#), precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

(4¹) Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin.(4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului.

(5) Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.”

67. Art. 247 din Codul administrativ prevede:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art.2451 alin.(1) lit. b) și d). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”.

68. Art. 248 alin.(1) lit. b) din Codul administrativ reglementează că:

„Examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii admite recursul, casează integral sau parțial hotărârea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie;

MOTIVAREA INSTANȚEI

69. Referitor la termenul de declarare a recursului, prevăzut de art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 1 septembrie 2023), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea la 27 martie 2023.

70. Din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat la adresa de e-mail a recurentului copia dispozitivului deciziei la data de 28 martie 2023, iar hotărârea motivată la 24 iulie 2024, fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică, anexate la dosar (f.d.163/175).

71. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recurentul s-a conformat dispozițiilor art. 245 din Codul administrativ și a depus în termen recursul.

72. Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma motivelor de recurs, Completul de judecată reține următoarele:

73. La 09 noiembrie 2021 la Consiliul Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind eliberarea acordului pentru efectuarea percheziției în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie.

74. În rezultatul votării, cu vot unanim pro al membrilor cu drept de vot, prezenți la ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat oportună examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău. Iar în cadrul ședinței închise a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Procurorul General interimar, Dumitru Robu, fiind prezent a susținut în totalitate sesizarea înaintată.

75. Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat oportună examinarea sesizării Procurorului General interimar în absența judecătorului Tatiana

Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, dat fiind că este necesară emiterea unui act de urgență - a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii privind eliberarea acordului la efectuarea acțiunilor procesuale penale - percheziție, având în vedere interesul public, or, bănuirea de săvârșire a unei infracțiuni de un judecător, care este persoană cu funcție de demnitate publică, prezintă un interes public sporit. Iar neemiterea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii presupune un risc major, fiind posibilă prejudicierea procesului de acumulare a probelor și afectarea interesului justiției. Or, art. 4 alin. (5) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, indică că, în scopul realizării funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii poate avea și alte competențe în condițiile legii.

76. Prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 s-a admis sesizarea Procurorului General interimar și s-a eliberat acordul pentru efectuarea măsurii speciale de investigație – percheziția, în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) Cod penal.

77. La 27 decembrie 2021, Tatiana Avasiloaie a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative.

78. Prin hotărârea din 27 martie 2023, Curtea de Apel Chișinău a anulat hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău”.

79. Reținând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, hotărârea din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, este bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept, fără a lua în considerare pe deplin toate circumstanțele cauzei și rezultă din interpretarea defectuoasă a normelor de drept pertinente speței.

80. Or, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 a fost adoptată cu respectarea procedurii legale, procedura administrativă nefiind viciată, iar concluzia instanței de fond privind necesitatea prezenței și acordul judecătorului vizat în sesizarea Procurorului General interimar, este eronată, deoarece în dezbatere a fost pusă sesizarea procurorului General interimar privind întreprinderea unor măsuri de investigație penale, despre care persoana vizată nu urma să cunoască, până la efectuarea acestora, în scopul de a nu periclita desfășurarea urmăririi penale.

81. Prin urmare, prin prisma art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, nu era necesară înștiințarea și participarea judecătorului vizat în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru ai solicita opinia pe marginea sesizării sau de a-i solicita acordul de a fi perchezitionat.

82. În această ordine de idei, completul de judecată constată că vădit nejustificate sunt și criticile instanței de fond în ceea ce privește nerespectarea procedurii administrative de către Consiliu, fără însă a specifica în ce mod și în legătură cu ce împrejurări concrete Consiliul ar fi dus în eroare participantul la proces, respectiv nu a dat dovadă de bună-credință, nu a fost imparțial, transparent și eficient. Or, în speță, dat fiind subiectul pus în discuție și anume sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău, Consiliul Superior al Magistraturii a aplicat normele legislative speciale derogatorii de la prevederile Codului administrativ și anume Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Legea cu privire la statutul judecătorului, Codul de procedură penală și Codul penal care prevăd expres procedura, limitele și termenele de examinare, adoptând într-un final o hotărâre legală și întemeiată.

83. În această ordine de idei, Completul de judecată relevă că, contrar celor invocate de instanța de fond în hotărârea contestată, Consiliul Superior al Magistraturii nu este obligat să realizeze o amplă analiză a tuturor circumstanțelor cauzei și a probelor prezentate cu motivarea în hotărâre a fiecărei măsuri în parte, în special având în vedere faptul că, Consiliul Superior al Magistraturii nu are statut de instanță de judecată, nu deține competențe de îndeplinire a justiției și nici nu autorizează efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

84. Totodată, Completul de judecată constată că, Consiliul Superior al Magistraturii constatând faptul că, prin ordonanța din 19 august 2021 a Procurorului General interimar a fost pornită urmărirea penală împotriva judecătorului Tatiana Avasiloaie în baza art. 330² alin. (2) Cod Penal pe faptul îmbogățirii ilicite, și verificând dacă probele prezentate în susținerea sesizării atestă bănuiala rezonabilă de săvârșirea infracțiunii imputate, fără a se expune în privința acestora, precum și fără enumerarea acestora în motivarea hotărârii, limitându-se la examinarea factologică a materialelor prezentate și verificarea respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea perchezitionării judecătorului, și la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept relevante speței, întemeiat și legal ***a considerat oportună eliberare acordului pentru efectuarea acțiunii de urmărire penală solicitată*** în scopul oferirii posibilității organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate

aspectele complet și obiectiv, fapt posibil doar prin recurgerea la lipsirea temporară a judecătorului de imunitate funcțională.

85. Instanța de recurs reține că standardele internaționale, inclusiv cele stabilite de CtEDO în cauza *Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda*, permit ingerințe în drepturile funcționarilor publici, inclusiv ale judecătorilor, atunci când acestea sunt justificate de un interes public major. În acest caz, protejarea integrității anchetei penale și asigurarea imparțialității procedurilor judiciare reprezintă un interes public esențial, care justifică caracterul închis al ședinței și măsurile adoptate.

86. Instanța de recurs apreciază că aceste principii au fost respectate în adoptarea hotărârilor CSM, iar instanța de fond a omis să le analizeze corespunzător. Standardele CtEDO, în special cele dezvoltate în jurisprudența menționată, confirmă că ingerințele sunt permise atunci când sunt fundamentate pe un scop legitim, necesar într-o societate democratică, și adoptate cu respectarea garanțiilor de transparență și drept la apărare.

87. Distinct de cele menționate, Completul atestă că reclamanta nu a indicat în acțiunea sa civilă și în ședința de judecată care este legătura cauzală dintre examinarea chestiunilor privind acordarea acordului pentru efectuarea acțiunii de urmărire penală în lipsa sa și ilegalitatea actului emis și care ar fi fost argumentele aduse de aceasta în ședință, care ar fi răsturnat soluția adoptată.

88. Cu adevărat, conform art. 94 Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

89. Însă, actul administrativ nu poate fi anulat doar pe motiv că audierea persoanei nu a avut loc (la caz reieșind din specificul procedurilor derulate).

90. Astfel, în sensul prevederilor art. 224 al.1 lit.a) Cod administrativ, actul administrativ poate fi anulat doar dacă acesta este ilegal și prin acesta este vătămat dreptul reclamantului.

91. Prin urmare, în cazul normei legale menționate, pentru ca un act administrativ să fie anulat este necesară întrunirea cumulativă a două condiții: 1) actul să fie ilegal și 2) acesta să încalce drepturile reclamantului.

92. Că neprezența reclamantei Tatiana Avasiloaie la ședința de examinare a chestiunii privind oferirea acordului pentru efectuarea acțiunii de urmărire penală ar atrage automat ilegalitatea actului și că prin acesta se aduc atingere drepturilor acesteia nu se denotă din circumstanțele cauzei.

93. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază critic afirmația reclamantei că a fost suspusă unei răzbunări pentru participarea la Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor din septembrie 2019 și că membrii Consiliului Superior al Magistraturii, în special Dorel Mustață și Nina Cernat, urmau să se abțină de la examinarea solicitărilor. Or, urmărirea penală a fost pornită nu de către Consiliul Superior al Magistraturii, ci de organul de urmărire penală, care a și venit cu prezenta solicitare. Respectiv, nu sunt temeiuri de a presupune că Tatiana Avasiloaie a fost supusă procedurii contestate la inițiativa Consiliului Superior al Magistraturii și nu ca rezultat al existenței unor circumstanțe obiective care să justifice declanșarea unei urmăriri penale în privința judecătorului pentru a fi investigate faptele imputate.

94. Pe baza celor expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii contestate de reclamant sunt conforme cu legea și principiile aplicabile, fiind adoptate în mod proporțional și motivat, cu respectarea dreptului discreționar al CSM.

95. Completul de judecată constată că interpretarea instanței de fond a normelor legale aplicabile este eronată. Aceasta a aplicat dispozițiile generale din Codul administrativ, fără a ține cont de prevederile legislației speciale, respectiv Legea nr. 947/1996 privind Consiliul Superior al Magistraturii și Legea nr. 544/1995 privind statutul judecătorului. Aceste acte normative stabilesc în mod expres competențele și procedurile aplicabile în cazurile care vizează adoptarea unor măsuri procesuale asupra judecătorilor.

96. Completul subliniază că legislația specială are prioritate față de normele generale, conform principiului *lex specialis derogat legi generali* (norma specială prevalează asupra celei generale). Legea nr. 947/1996 reglementează exhaustiv rolul Consiliului Superior al Magistraturii, inclusiv competența sa de a autoriza efectuarea unor acțiuni procesuale asupra judecătorilor, în temeiul cererilor motivate prezentate de organele competente. Omiterea acestor dispoziții speciale a condus la o interpretare și aplicare greșită a legii, prin care instanța de fond a neglijat caracterul administrativ preliminar al controlului exercitat de CSM.

97. În contextul celor supramenționate, instanța de judecată reține că, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 9 noiembrie 2021 este motivată din care considerente constituie un act administrativ individual legal, este bazată pe interpretarea corectă a prevederilor art. 23 și art. 24 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 19 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 din Legea cu privire la statutul judecătorului și art. 31, art. 118 din Codul administrativ precum și cuprinde o motivare completă, clară și suficientă,

fiind indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt de care a ținut cont Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea sa.

98. Toate aceste considerente de fapt și de drept conduc la concluzia potrivit căreia hotărârea primei instanțe, și anume temeiurile ce au stat la baza admiterii acțiunii, sunt date cu aplicarea și interpretarea eronată a legii. Astfel, Curtea Supremă de Justiție va admite recursul depus de Consiliului Superior al Magistraturii, va casa hotărârea din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău și va adopta o nouă decizie, de respingere a acțiunii pe motiv că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021, este legală și întemeiată.

99. În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii.

Casează hotărârea din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Avasiloaie împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Procuratura Generală cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și adoptă o nouă decizie, prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Avasiloaie împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Procuratura Generală cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc